

[Statsministeren.]

højelse af selve beløbsrammen for „Reisemitbringelse“, en udvidelse af anvendelsesområdet for disse regler til også at omfatte grænsetrafikken, som jo spiller en meget stor rolle i grænselandet, og endelig en forhøjelse af grænsen for importen af smør og sukker.

Hvis det kunne lykkes os i vore forhandlinger at få indrømmelser på disse punkter, tror jeg det netop ville give den lettelse, som især de handlende i grænseområdet af forståelige grunde er så levende interesseret i at få.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *H. C. Toft* til udenrigsministeren:

„Hvilket initiativ vil regeringen tage på baggrund af den fortsatte subsidierede eksport af kreaturer fra Storbritannien til Vesttyskland efter EFTA-rådets afvisning af Danmarks klage?“

H. C. Toft: I folketingets spørgetid den 15. december rettede jeg spørgsmål til udenrigsministeren om, hvilket initiativ regeringen ville tage i anledning af en subsidieret eksport fra Storbritannien til Vesttyskland af kreaturer, der ikke var i overensstemmelse med EFTA-aftalens § 24, stk. 1. Statsministeren svarede da på udenrigsministerens vegne og sagde bl. a., at også regeringen var af den opfattelse, at denne eksport fra Storbritannien til Vesttyskland ikke var i overensstemmelse med aftalerne i EFTA og i GATT, og at regeringen ville optage forhandlinger med Storbritannien, og at man, hvis ikke de førte til noget resultat, ville sende en klage til EFTA-rådet.

Nu har man været igennem denne procedure og klaget til EFTA-rådet, og man har faktisk fra EFTA-rådets side afvist den danske klage. Jeg kender ikke helt nøje svaret, men jeg har forstået det sådan, at man har henstillet, at de fire lande Vesttyskland, Storbritannien, Danmark og Ir-

land optager forhandlinger om, hvordan man kan begrænse tilførslerne i visse perioder til det vesttyske marked for derefter at stimulere prisen. Men deri ligger jo i realiteten en anerkendelse fra EFTA af, at Storbritannien ikke har overtrådt EFTA-aftalens § 24, stk. 1, hvori der står, at man ikke må udføre subsidierede varer, der vil være til skade for et andet EFTA-land, hvis man ikke tidligere har haft en tilsvarende udførsel af samme vareart. Når vi ser tilbage i perioden, ser vi, at det jo er en helt ny eksport, Storbritannien har sat i gang af kreaturer til Vesttyskland, en eksport, der er til skade for et andet EFTA-land, Danmark; derfor har jeg tidligere rejst spørgsmålet, og derfor spørger jeg nu: hvilket initiativ vil regeringen tage i anledning af den reelle afvisning af Danmarks klage over for denne tilsidesættelse af EFTA-aftalen?

Statsministeren (J. O. Krag): Det glæder mig, at det atter denne gang er mig, der har den ære at skulle svare hr. H. C. Toft.

Det er jo rigtigt, at vi har fulgt den procedure, jeg fremhævede sidste gang, og det er også rigtigt, at afgørelsen fra EFTA ikke er tilfredsstillende for Danmark. Det betyder vel dog ikke, at man kan tale om en ren afvisning, det er vel i hvert fald lidt for summarisk. EFTA-rådet har på grundlag af en undersøgelse af situationen på det tyske marked i 1965 og de to første måneder af indeværende år udtalt, at det ikke er blevet godtgjort, at en forpligtelse under konventionen ikke er blevet opfyldt, eller at en fordel i kraft af konventionen eller et af sammenslutningens mål er blevet modvirket, samt at en formel henstilling efter konventionens artikel 31 derfor ikke var nødvendig. Det er jo nok den del af udtalelsen, man må kalde afvisende; det synes jeg godt man kan.

Men de medlemmer af rådet, der ikke er parter i sagen, det vil sige alle medlemmer undtagen Storbritannien og Danmark, har i tilslutning hertil udtalt, at de ikke desto